

"Soms kruipen de dagen voorbij
zonder iemand te zien"

WIE

Mieke (rechts) en Anita (links)

KLANT BIJ

Mieke en Anita zijn babbelduddy's via Vierkant Tegen Eenzaamheid, een project van het OCMW Brugge met verschillende organisaties om chronische eenzaamheid aan te pakken.

TEKST
Eva Hugaerts

FOTOGRAFIE
Thomas De Boever

Mieke (70) is sinds corona een babbelduddy. Elke maand komt ze langs bij Anita (81) in Zeebrugge. "Maar we leerden elkaar kennen door een katje dat afgelopen zomer opdook aan mijn huis," vertelt Anita. Mieke pikt in: "Ik was mijn katje kwijt en zag Anita's Facebookoproep, dus belde ik haar of ik eens mocht langskomen. Zo is onze vriendschap begonnen. Tijdens ons gesprek kwam haar eenzaamheid naar boven en heb ik meteen voorgesteld om haar babbelduddy te worden." Vroeger had Anita veel vrienden in haar wijk, maar die contacten vielen met de jaren weg. "Toen ik hier pas woonde, deden we elke week bij een

van de burens koffietafel. Dat was heel gezellig, maar ondertussen is die groep uit elkaar gevallen. Tot niet zo lang geleden had ik een vriendin, maar sinds ze een lief heeft zie ik haar niet meer. Ik voel me vaak eenzaam. Dan kruipen de dagen voorbij zonder iemand te zien en dat maakt me triest." Daarom komt Mieke nu minstens een à twee keer per maand langs in Zeebrugge: "We bellen en sms'en ook veel. Soms om gewoon slaapwel te zeggen. Als babbelduddy probeer ik mensen uit hun isolement te halen. Als iedereen op de wereld één iemand af en toe een bezoekje zou brengen, zou er veel minder eenzaamheid zijn."